

Norsk Fjørfevalg
Lørenveien 38
0535, Oslo

Oslo 31. august 2022

Til Miljødirektoratet

Høringsvar – Forslag til revidert industriutslippsdirektiv (IED)

Vi viser til Miljødirektoratets høring av EU-kommisjonens forslag til nytt industriutslippsdirektiv. Vi stiller oss bak samme budskap og de spørsmål som er stilt i høringsvar fra Kjøtt- og fjørfebransjens landsforbund (KLF) og Norges Bondelag. Høringsinnspillet fra Norsk Fjørfevalg påpeker forhold som er spesielt viktige for bøndene i verdikjedene for egg og fjørfekjøtt.

Matproduksjon og landbruk er som hovedregel ikke omfattet av EØS-avtalen. Landbruket er biologiske prosesser, mens forslaget til revidert utslippsdirektiv behandler landbruket som om det er industri.

Landbruket er selvsagt ikke imot miljø- og klimareguleringer, snarere tvert imot. Landbruk har inngått en ambisiøs klima-avtale med staten og er i full gang med tiltak for å redusere utslippene i landbruket, både på klimaområdet og andre utslipp til vann, luft og jord innen 2030. Norsk Fjørfevalg støtter opp om at miljø- og klimatiltakene for jordbruket kan gjennomføres på egnet måte som ikke gjelder for industrien. Dette gjøres allerede i dag, f.eks. med egne tiltak for reduserte klimautslipp, utslipp til vann og egen gjødselsforbruk. Samtidig må landbruket ta flere hensyn enn kun å kutte utslipp; dyrevelferden må være god og produksjonen må være bærekraftig, både økonomisk, sosialt og med hensyn til klima og miljø.

Norsk fjørfeproduksjon skiller seg i stor grad fra hvordan produksjon av egg, kylling og kalkun foregår i øvrige EU-land. Ser man på flokkstørrelsen opererer Norge med svært små flokker. Norge er det eneste landet som har konsesjonsgrenser og dermed en satt, politisk begrensning på hvor mange høner, kyllinger eller kalkuner hver enkelt fjørfebonde får ha på gården i løpet av et kalenderår. Vi skal ikke lenger enn til Sverige, Danmark og Finland før strukturen på fjørfeproduksjonen er helt annerledes. I Norge er familiejordbruk bærebjelken i landbruket. Norsk landbruk består ikke av store kommersielle selskaper. Det følger ingen økonomisk bistand til fjørfebøndene i forbindelse med dette direktivet. Det vil være svært kostbart for bøndene å implementere det foreslåtte direktivet, spesielt siden det er designet for store selskaper med en helt annen økonomisk stilling enn på en familiedrevet gård.

Konkurranse og import

De høye kravene som stilles til bønder og industri må gjenspeiles i kravene som stilles ved import. Dette gjelder spesielt ved import fra tredjeland, og man kan se for seg at produksjonen blir flyttet til land som ikke trenger å følge de samme miljøkravene, og dermed ikke pålagt de samme kostnadene. Dette vil være svært uheldig, og Norsk Fjørfevalg stiller spørsmål til hvilke tiltak som vil settes i verk for å unngå dette.

Kapittel VIa Spesielle bestemmelser for oppdrett av fjørfe, griser og storfe

Artikkel 70 i IED vil bli erstattet av et nytt kapittel VIa som fastsetter bestemmelser for oppdrett av fjørfe, griser og storfe. Forslaget foreslår å senke terskelen over hvilke fjørfehus som omfattes av IED. Gjennom en slik reduksjon i tersklene (LSU) vil Kommisjonens forslag stille strenge krav som omfatter et betydelig høyere antall fjørfebønder i Norge. Vi viser til Landbruksdirektoratet og Norges Bondelags høringsinnspill for mer detaljer om hvor mange norske familiebruk direktivet vil ramme.

Norsk Fjørfevalg vil understreke budskapet fra øvrige landbruksaktører om at Miljødirektoratet må gå i dialog med landbruket og deres organisasjoner. Det må avklares hvorvidt industriutslippsdirektivet faktisk er omfattet av EØS-avtalen med tanke på primærproduksjonen. Det må også diskuteres hvordan utslipp kan kuttes fra driftsenheter på en måte som er i tråd med landbrukets klimaplan. Det må påses at ikke enkeltbønder rammes urettferdig og unødige strengt på grunn av en vilkårlig terskel satt av EU.

Med vennlig hilsen,
Styret i Norsk Fjørfevalg